

Trutavinky

**Na kole
mezi elitu**

Šimon Vaníček

V TE TO JEDE!

ROZŠÍŘUJEME TÝMY
O NOVÉ KOLEGY (M/Ž) NA POZICE:

SPECIALISTA PLÁNOVÁNÍ | ELEKTRONIK | TECHNOLOG
ELEKTRONIK SE ZÁKLADY PLC | INŽENÝR KVALITY
VEDOUcí VÝROBY | VEDOUcí ÚDRŽBY

Nabídku všech pozic najdete na: www.te.jobs.cz

VOLEJTE, PIŠTE, TĚŠÍME SE NA VÁS!
TEL. 725 692 506

Editorial

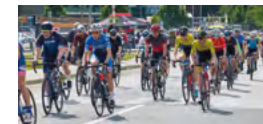
Opřít se do pedálů

MICHAL BOGÁŇ / šéfredaktor

S příchodem slunečného léta se otevírají nekonečné možnosti pro dobrodružství a zábavu venku. A jedním z nejlepších způsobů, jak plně využít toto období, je jízda na kole. Jsou však mezi námi tací (a je jich hodně), kteří nečekají na teplé dny a šlapou do pedálů, jak to jen jde. Někteří i musejí šlapat, protože chtějí něčeho dosáhnout, a co si budeme, kolo prostě neošidíš. Jako Zaslavák Šimon Vaníček. Třidvacetiletý závodník o sobě v poslední době dává hodně vědět. Den před naší uzávěrkou získal dokonce bronz na mistrovství republiky v silniční cyklistice. Už v zimě se stal celkovým vítězem Českého poháru v cyklokrosu. Vidět v akci jste jej mohli i v Trutnově na nedávném Krakonošově cyklomaratonu, po němž vznikl ústřední rozhovor tohoto magazínu. A u příležitosti desátého ročníku jsme vyzpovídali také ředitele závodu Jana Slavíčka. Kam se na kole v létě vydáte vy? ■

ŠIMON VANÍČEK / str. 4 ▶ 8

CYKLOMARATON

str. 10 ▶ 12

OBSCENE EXTREME

str. 22 ▶ 23

400 LET LUČNÍ BOUDY

str. 14 ▶ 15

JIŘÍ JUŽL

str. 24 ▶ 26

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 19626, Sídlo redakce: Horská 634, 541 01 Trutnov, www.trutnovinky.cz, e-mail: redakce@trutnovinky.cz, Redakce: Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@trutnovinky.cz, Pavel Cajthaml, tel.: 734 636 116, e-mail: pavel@trutnovinky.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@trutnovinky.cz, Obchod, inzerce: Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 1805-8914, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 5 000, Regionální mutace: Trutnovsko, Titulní strana: Miloš Šálek.

INZERCE

Step TRUTNOV a. s.

**Hledá nové kolegy (M/Ž)
v oboru strojírenství
na pozice:**

- Mzdová účetní/personalistka
- Konstruktor
- Vedoucí výroby
- Svářeč technolog
- Svářeč, montážník, zámečník

Svým zaměstnancům **nabízíme velké množství benefitů.** Navýšení a prohloubení kvalifikace je součástí pozic.

www.steptrutnov.cz

steptrutnov@steptrutnov.cz / tel.: 499 407 407

Trénoval jsem fakt hodně, ale chtělo to čas

V letošní sezóně ovládl na silničním kole poslední etapu RBB Tour a díky tomu celkově vyhrál a získal i dres pro nejlepšího sprintera. V etapovém závodě Trnava Tour pak dokonce Šimon Vaníček ke žlutému a zelenému dresu přidal také dres puntikový pro nejlepšího vrchaře. V Kyjově na Českém poháru se blýskl třetím místem a nedávno na domácím Krakonošově cyklomaratonu skončil těsně druhý. Triadvacetiletý cyklista ze Žacléře začíná ukazovat svoje kvality i na silnici, přestože zatím úspěchy sbíral hlavně na cyklokrosových tratích, kde v zimě poprvé zvítězil v celkovém hodnocení národního poháru.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO MILOŠ ŠÁLEK

Šimone, i ten, kdo úplně nesleduje tvoji cyklistickou kariéru, mohl tvé jméno v našem regionu více zaregistrovat právě díky druhému místu na Krakonošově cyklomaratonu. Jak moc tě štve, že ti vítězství uniklo o pár centimetrů?

Štve mě to hodně. Chtěl jsem se na domácím závodě ukázat a vzhledem k tomu, že to bylo nakonec ještě takhle těsné, tak to zamrzí o to víc. Závod to byl totiž dost těžký, ale i tak jsem si ho velice užil. I když jízda do větších kopců není úplně moje nejsilnější stránka.

Co chybělo, abys vyhrál? Silnější nohy ve finiši?

Silnější nohy pomůžou vždycky, každopádně největší chybu jsem udělal už předtím. Do cílové rovinky jsem chtěl najíždět první, ale začal jsem předjíždět až moc pozdě a už jsem to nestihl. Kdybych tam byl první, myslím si, že by to dalo. Ale kdo ví.

Jaký jsi spurtér?

Nejsem úplně nejlepší sprinter, ale ani ne nejhorší. Nejvíc mi sedí sprinty po těžkém závodě, když už toho mají všichni dost, tak jsem pořád schopný slušně zaspurtovat. To někomu dělá problém.

Lidi baví sledovat tyhle dojezdy, jak si to závodníci rozdávají o vítězství. Jak je ale vnímají jezdci? Protože jedeš třeba čtyřhodinový závod, dřeš, ale pak se rozhoduje až v posledních metrech...

Vždycky to pak zamrzí o něco víc. Když člověk odpadne v kopci, tak ví, že na to dneska prostě nebylo. Ale ve sprintu to není jen o tom mít nejvíce sil, ale i to správně načasovat, a to si pak člověk může lehce vyčítat.

Jak je složité se v závěru závodu odpoutat od ostatních a dojet si „v klidu“ pro vítězství?

Záleží to hodně i na profilu trasy. Když je těžká, tak se to dá, ovšem pokud jezdci za tebou spolupracují ve více lidech, je opravdu těžké to dojet až do cíle.

Konkrétně trať Krakonošova cyklomaratonu znáš jako místní jezdec určitě dokonale. Měl jsi dopředu vytipovaná místa, kde jsi chtěl útočit?

Jo, měl jsem pár míst. Chtěl jsem odjet na Hrádečku do kopce a pak i z kopce, protože je to těžký sjezd, který mám najetý a zvládnout ho rychle. Nakonec se ale situace vyvíjela jinak a musel jsem to nechat až na cílový dojezd.

Máš za sebou víc takových těsných dojezdů, jako byl ten na pěší zóně v Trutnově?

Nějaké jo, ale moc jich naštěstí není.

Tvoji silnější disciplínou je ale cyklokros. V čem je z tvého pohledu největší rozdíl oproti silniční cyklistice, když pomineme to, co je jasné na první pohled?

Velký rozdíl je v délce závodu. Silniční závody jsou

většinou několik hodin dlouhé. Cyklokros se jezdí na hodinu. To se pak ale zase projeví na intenzitě. A další velký rozdíl je určitě i v tom, jak člověk umí technicky jezdit na kole. V cyklokrose je to obrovsky důležité, na silnici až tolik ne, i když se to hodí.

V letošní sezóně jsi vyhrál celkové pořadí Českého poháru Toi Toi Cupu. To je určitě velký úspěch. Co to pro tebe znamenalo?

Byl jsem za to hodně rád. Od začátku sezóny to byl takový cíl a jsem rád, že se to podařilo. Byla to pro mě odměna za to, že jsem jezdil konzistentně. Mám dojem, že v prvních čtyřech závodech jsem dojel na čtvrtých místech, takže jsem byl z toho takový zklamaný, ale díky té vyrovnanosti výkonů, zatímco někdo měl třeba výkyvy, se mi celkové pořadí podařilo vyhrát. Zvítězit v závodech se mi povedlo vlastně jen jednou v Kolíně.

Kde a kdy přišel ten zlom, že ses začal prosazovat mezi nejlepšími? Začal jsi najednou víc trénovat, nebo je za tím postupná práce?

Tak trochu obojí. Víím, že tak dva až tři roky zpátky, i když jsem ten rok hodně trénoval, výsledky nebyly. Byl jsem z toho dost naštvaný, ani jsem nechtěl dál jezdit, ale nakonec se to další rok projevilo. Všechno nějaký čas trvá.

Vážně jsi chtěl skončit?

Jo, říkal jsem si, že bych to i zabalil, protože jsem trénoval fakt hodně. Tenkrát byl s námi v týmu ještě Bori (Michael Boroš – pozn.) a já jsem trénoval v podstatě stejně jako on. Pak ale přišel cyklokros

▼ INZERCE

AŽ 25% SLEVA
NA VYBRANÉ MODELY
ELEKTROKOL CRUSSIS

PRODEJ A SERVIS JÍZDNÍCH KOL

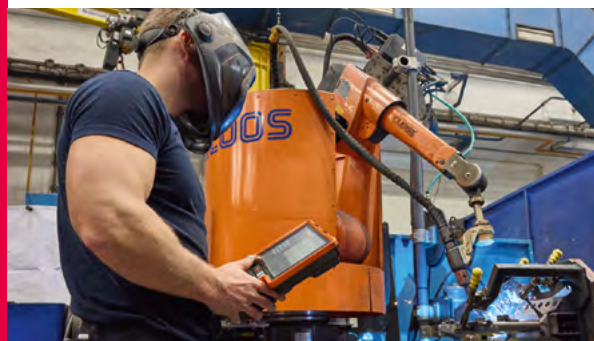
Zdeněk Křížek, Horská 10, Trutnov, 541 01,
tel.: 499 812 868, 603 480 169

NEPROPÁSNĚTE VÝHODNOU PRACOVNÍ NABÍDKU!

PŘIDEJTE SE
DO TÝMU KASPER

AKTUÁLNÍ VOLNÉ POZICE

KASPER KOVO

- Referent nákupu
- Mistr montáže
- Elektromontér
- Obsluha ohraňovacího lisu
- Obsluha vysekávacího stroje TRUPUNCH5000
- Přípravář výroby
- Svářeč
- Strojní zámečník – obsluha robotického pracoviště

KASPER CZ

- Dělník dřevovýroby – obsluha jeřábu

Nabídku volných pracovních pozic, informace o přijímacím řízení a příslušné kontakty najdete na stránkách:

WWW.KASPERKOVO.CZ
WWW.KASPERCZ.CZ

TEL.: +420 499 827 163
MOB.: +420 731 192 923
MAIL: d.papikova@kasperkovo.cz
WEB: www.kasperkovo.cz/kariera

a byl úplně někde jinde, tak jsem z toho byl takový zklamaný. Ale ukázalo se, že to chtělo čas.

Co bys dělal, kdybys nejezdil na kole?

Vůbec netuším. To byl i jeden z důvodů, proč jsem toho nenechal, protože fakt nevím.

Trénink je o najíždění kilometrů. Jak si udržuješ motivaci při monotónním tréninku a vyrovnáváš se s opakujícími se tréninkovými rutinami?

Člověk si hodně zvykne a často si zkrátím čas nějakými podcasty. Poslouchám hlavně zahraniční – The Verge a Waveform podcast, to jsou takový technologický podcasty. Z českých třeba Středověk. Když se daří, tak mě i to trénování pak baví víc. Když se nedaří, tak se občas člověku moc nechce. Na druhou stranu zase ví, že když tomu dá všechno, tak se zase dařit bude.

Při tréninku si takhle používáš podcasty do uší? Není to nebezpečné na silnici?

Asi to trochu nebezpečné je, ale já jsem si hodně zvyknul a všude jezdím očima. Na sluch se nějak vůbec nespolehám a neorientuju se podle něj, jestli třeba jede – nejede auto. Vždycky se otočím. Hodně lidí ale takhle poslouchá při tréninku. Ne vždy, ale někdy už je to dlouhé.

Když vyjždíš na tréninky do silničního provozu, setkáváš se také s negativními reakcemi od řidičů?

S čím se setkávám denně, je, že někdo kolem mě projede jen pár centimetrů. To je celkem nepříjemné. Sem tam někdo nedá přednost, ale jinak to jde.

CYKLO NADĚJE

Na čem ještě musíš – chceš zapracovat?

Co mi vůbec nejde, jsou časovky. Moc jich nejezdím, takže to není takový problém, ale zlepšit se v nich by určitě nebylo na škodu.

Kolik jsi najel v loňském roce kilometrů a kolik máš najeto letos?

Loňský rok jsem měl myslím nějakých 22 tisíc, letos mám zatím 12 tisíc.

Jaké je tvé nejoblíbenější místo a okruh tady v regionu, kam rád jezdíš?

Tím, že bydlím opravdu kousek od hranic, jezdím často do Polska. Hodně tam pracuji na nových silnicích a líbí se mi tam. Když mám jet ale nějaký delší trénink, jedu do Čech a do kopců. Mám hodně rád Pomezky, jak tam teď udělali z polské

INZERCE

jsme
**FITNESS
FOOD
MENU**

**„POSTAVU
DO PLAVEK,
PROSÍM!“**

WWW.JSMEFFMENU.CZ

SESTAVTE SI MENU NA MÍRU

strany nový asfalt, je to tam fakt pěkný. A hlavně pak i dolů, protože já rád jezdím z kopce. Sjezdý mě baví.

K cyklistice tě přivedl tvůj táta, který je také nadšený cyklista. V srpnu dokonce pořádá 1400 kilometrů dlouhý závod Okolo republiky. Jak jsi na tom s takovými extrémními výzvami?

Zrovna tohle není nic pro mě. Je to víc takový souboj sám se sebou než proti ostatním. A já radši závodím proti ostatním. Mám rád ten pocit závodění mezi lidmi.

Aktuálně jezdíš za ČEZ Cyklo Team Tábor. Jaký je to tým?

Je to tým s dlouholetou tradicí se zaměřením hlavně na cyklokros. V hlavním týmu je nás šest, co jezdí na závody. Podobně tam je juniorů a ještě máme další členskou základnu dětí. Dá se říct, že momentálně jsem na pozici jezdce číslo 1. Tábor je městem cyklokrosu a potvrzuje to i fakt, že na příští rok dostal opět přiděleno pořadatelsství mistrovství světa. Ta atmosféra při závodech je tam skvělá.

Na letošním mistrovství světa v Nizozemsku jsi nestartoval. Proč?

Měl jsem zánět dásní a nakonec mi kvůli němu museli vytrhnout i zub, takže jsem bral antibiotika a nemohl jsem jet.

Přestup jinam neplánuješ?

Zatím jsem to tolik neřešil, ale smlouva mi končí příští rok v únoru, tak uvidíme.

Zůstane cyklokros číslo 1, nebo se přeorientuješ na silnici? Co tě víc láká?

Musím říct, že mě silnice hodně láká a poměrně rád bych ji zkusil ještě na vyšší úrovni. Každopádně bych i tak chtěl cyklokros jezdit, i když třeba ne tolik.

Jedna věc je být úspěšný na domácí scéně a druhá věc je, když se jede za hranice republiky. Co se musí sejit, aby ses prosadil i tam?

Musí se toho sejit hodně, ale bohužel co přesně, nevím, protože se mi to zatím moc nedaří. Ale snad to někdy vyjde. Venku je samozřejmě větší konkurence. Ta pak posouvá i všechny ostatní. Například oproti Belgii u nás jezdí cyklokros málo lidí.

Náš rozhovor vzniká chvíli před tvým odjezdem na česko-slovenský republikový šampionát v Timačích. S jakými výkony bys byl spokojený?

Nedokážu pořádně říct, trať je tam úplná rovina, takže se dá předpokládat cílový sprint větší skupiny, což pro mě není úplně ideální scénář. Každopádně bych se chtěl ukázat v co nejlepším světle. Dá se říct, že na Slovensko bych měl momentálně odjíždět ve formě. S trenérem jsme k tomu směřovali a myslím si, že se to povedlo.

Co tě na závodění na kole přitahuje?

Jsem hodně soutěživý a závodění miluju. K tomu mě baví jízda na kole jako taková, je to vlastně takový logický postup.

Čeho bys chtěl v cyklistice dosáhnout?

Chtěl bych se propracovat do zahraničí, zkusit si, jak to tam všechno funguje, a zajet si v cizině nějaké větší závody. A samozřejmě v nich uspět.

Máš nějaký konkrétní závod, který bys chtěl vyhrát?

Líbí se mi závod Bíteš–Brno–Bíteš. Je to taková česká klasika. A když se mi to tedy letos nepovedlo, samozřejmě bych rád vyhrál i Krakonošův cyklomaraton jakožto domácí závod. ■

HLEDÁME SEŘIZOVAČE (M/Ž)

Máme tisíce výrobků, které se dotýkají života téměř každého z nás. Nová auta díky nim jezdí a jsou čistější. V trutnovských halách jich vyrábíme miliony ročně a i to je málo.

Rosteme a potřebujeme další šikovné ruce. Zkušené profice i čerství absolventi, máme tu práci pro vás.

Vitesco Technologies, Trutnov
Práce, co má smysl a budoucnost.

www.vitesco.jobs.cz
personalni.trutnov@vitesco.com

Chceme, aby se lidé vraceli do Krkonoš i po závodě

Uplynulo deset let, kdy v Trutnově poprvé odstartoval závod s názvem Krakonošův cyklomaraton. Letošní jubilejní ročník přilákal na start šest set padesát závodníků. „Asi to nejdůležitější pro nás je, že se lidé cítí na trati bezpečně“, pronesl v rozhovoru ředitel závodu Jan Slaviček.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Honzo, jaké bude tvé hodnocení jubilejního desátého ročníku?

Moje hodnocení se asi nebude lišit od těch předchozích. Myslím si, že to byl velmi povedený závod, ohlasy účastníků jsou kladné. Jsem rád, že nedošlo k žádnému vážnému zranění, takže já jsem spokojený. Startovalo přes šest set padesát dospělých účastníků, přibližně devadesát dětí. Akce určitě splnila svůj účel. Chceme dělat závody takové, aby k nám přijeli závodníci pro radost z pohybu a viděli prostě Krkonoše ze sedla svého kola, což se opět povedlo. Za mě velká spokojenost.

Byl jsi vůbec s něčím nespokojený?

Myslím si, že snad ani ne. Pro mě to byl ročník, který proběhl bez jakýchkoliv komplikací. I ředitel

tratě Ivan Vetterle říkal, že to letos bylo opravdu hodně v pohodě. Náš organizační tým se dá říct, že je stabilizovaný, všichni vědí, co mají dělat. Myslím si, že všechno letos klaplo velmi dobře a proběhlo tak, jak jsme si představovali. Není žádný důvod proč být nespokojený.

Je to dané tím, že už závod děláte deset let a máte to zaběhlé?

Určitě je to lidmi, kteří se o Krakonošův cyklomaraton starají. Všechno je o lidech. Myslím si, že ten mančaft je zkušený a děláme to tak, že to nebereme jako rutinu. Snažíme se o tom přemýšlet a zajistit ty věci dopředu. Ale není to jen o tom, že to děláme podesáté. V tomto organizačním týmu jsme těch akcí dělali už víc, třeba horská kola v Peci a Žacléři. Zkušeností máme hodně a díky nim je člověk klidnější a věří tomu, že to dopadne. I když se samozřejmě objeví problémy a člověk je musí řešit operativně. Pro závod děláme všechno, co je v našich silách.

Kolik pořadatelů a dalších lidí zainteresovaných do závodu se podílí na organizaci?

V nejužším štábu je nás šest lidí. Co se týká těch pořadatelů, kteří jsou tam v den závodu, tak to je minimálně dvě stě lidí, kteří se starají o závod. Pořadatelé po trati, policisté, zdravotníci...

Co je při pořádání závodu nejdůležitější?

Asi být ten správný blázen, který to chce udělat. Když člověk vezme, kolik to stojí úsilí a co všechno se může stát, myslím si, že žádný normální člověk by do toho nešel. Opravdu to musejí být blázni, kteří tím žijí a chtějí takovouto akci uspořádat. Co je opravdu velký bonus při zabezpečení našeho závodu, je spolupráce s policií. Ta dává závodu profesionální zajištění trati, což je ten absolutní základ. Pokud je trať dobře zabezpečena, v pořádku, lidé se na ní cítí bezpečně, tak to je pro nás asi úplně to nejdůležitější.

Když probíhá závod, objevují se i negativní názory na uzavírky, které s cyklistickými závody souvisejí. Co bys vzkázal těm, kteří si na to stěžují?

Vzkázal bych jim, aby si udělali čas, přišli s dětmi k trati a zafandili účastníkům, protože je to akce, která je pěkná i na pohled. A aby se dívali na ten život trochu s nadhledem, přibrzdili si a brali to jako zábavu, která je nestojí žádné peníze. Akce se zúčastňují i zajímaví lidé jak ze světa sportu, tak kultury. A pokud jsou místní občané, aby se

závodem počítali dopředu, že se koná. Nikdo se jim tady nesnaží komplikovat život nějakými dopravními omezeními, ale ta jsou tady kvůli tomu, aby nedošlo k nějakým nehodám s motoristy. Je proto důležité, aby se všichni řídili pokyny policie a pořadatelů.

Na obou tratích se letos rozhodovalo až v závěrečném finiši, čehož už jsme několikrát byli svědky i v minulosti. Myslíš, že tomu nahrává profil tratí?

Profilem to rozhodně není, protože ten je naopak pro závodění velmi vhodný. Pokud je na tom někdo v ten den fyzicky líp než zbytek skupiny, vyhraje i s velkým náskokem. Před dvěma roky to dokázal Matěj Ulík, který od Pražské boudy jel vlastně sám až do cíle a přijel s velkým náskokem. Letos se tady sešla vyrovnaná skupina závodníků. Nikdo nebyl v těch náročných stoupáních natolik silný, aby si udělal dostatečný náskok. Stává se to i na větších závodech. I když je těžký profil, mezi závodníky je tak mizivý výkonnostní rozdíl, že se rozhodne až ve spurtu. Taková je cyklistika. Nezáleží, jestli člověk vyhraje o desetinu vteřiny nebo

INZERCE

Děkujeme všem partnerům za podporu

10. ročníku závodu KRAKONOŠŮV CYKLOMARATON.

o dvě minuty. Vítěz je prostě vítěz a vždycky je to ten první v cíli. Letos to bylo dané tím, že vyrovnanost závodníků byla opravdu velká.

Popovídal sis s vítězem závodu Petrem Fialou?

Pogratuloval jsem mu, ale v cíli je to pro mě vždy takové hektické. Já jsem se vlastně za těch deset let nehnul z prostoru startu a cíle. Řeším problémy, které se mohou vyskytnout, chystám tam vyhlášení, připravuji ceny, dávám informace závodníkům... Většinou nemám mnoho času se zastavit a probírat dojmy z trati s těmi lidmi hned. Je to až pak se zpožděním, kdy se často ozývají i sami.

Jaké jsi už zaznamenal zpětné vazby od účastníků letošního závodu?

Jako už tradičně si pochvalují zabezpečení trati a atmosféru. Cítí se tady dobře, což je pro nás to největší vyznamenání. Letos pro mě bylo i takové zadostiučinění, když závodníci, kteří se týden předtím účastnili závodu L'Etape, říkali, že jsme zabezpečením byli minimálně na stejné úrovni a v něčem i lepší. Je to největší cyklistická akce

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Vítěz 10. ročníku závodu Petr Fiala

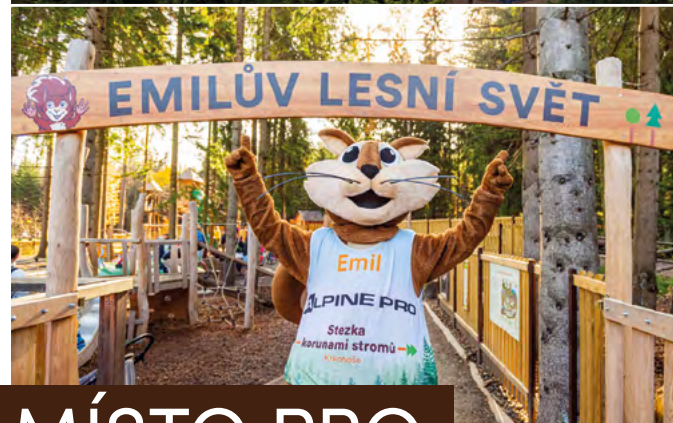
v republice za rok. Takže je to pro mě známka kvality, pokud nás závodníci srovnávají s takovou akcí a vycházejí z toho dobře. Je vidět, že ta naše práce organizátorů má smysl.

Když se ohlédneš za deseti roky Krakonošova cyklomaratonu, na co budeš vzpomínat?

Zprvu musím říct, že těch deset let uteklo strašně rychle. Je to asi jako když roste dítě a najednou je z něj dospělý člověk. Určitě budu vzpomínat na první ročník, kdy jsme měli velká očekávání, kolik k nám přijede lidí. Byli jsme překvapení, že už jich tenkrát bylo hodně. Pak mám určitě v mysli covidové roky, kdy byla velká omezení všech sportovních akcí a nám se podařilo závod uspořádat po oba roky. Jeden rok navíc s opravdu hvězdnou konkurencí, která se na našem závodu sešla díky tomu, že nebyly žádné UCI závody. Velmi si toho cením, že jsme tradici nepřerušili. A pochopitelně budu také vzpomínat na ten letošní desátý ročník, který se konal už s trvalou záštitou Královéhradeckého kraje. I to, že nám kraj tuto záštitu udělil, ukazuje, že akce opravdu patří do sportovního kalendáře v regionu. Mám velkou radost, že v Trutnově je Krakonošův cyklomaraton opravdu doma a těší se jak podpoře města, tak místních firem, kterých je každým rokem víc a víc.

Čím bys přilákal na start budoucí účastníky?

Už jsem to říkal několikrát. Chceme udržet poradatelskou kvalitu. Chceme udělat závod, ve kterém se mohou potkat špičkoví profesionálové i úplní hobby závodníci, protože cyklistika je jen jedna. Každý si tady najde to svoje. Chceme, aby si lidé projeli Krkonoše po tratích, které třeba úplně neznají, a vrátili se sem pak s rodinou či přáteli. Aby sem nepřišli jen na ten jeden den, ale budou se sem vracet, protože Krkonoše ze sedla kola jsou opravdu krásné. ■

MÍSTO PRO VOLNÝ ČAS

Poznejte les tak trochu jinak
stezakrkonose.cz

Luční bouda jsou Hradčany Krkonoš

JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Luční bouda je nejstarší a největší krkonošskou boudou. Její základní kámen byl položen v roce 1623, tedy před rovnými čtyřmi stoletími. Majitelka a provozovatelka Luční boudy Klára Sovová popisuje, jak to je žít a podnikat v nejvýše položené restauraci České republiky, a zároveň láká na akce, které pro návštěvníky letos chystá.

Luční bouda letos slaví 400 let od položení základního kamene. Jaký je to pocit žít a podnikat v objektu, za kterým stojí tak dlouhá historie?

Je to velká odpovědnost, protože Luční boudu musíme opravovat a modernizovat a chceme v ní zachovat co nejvíce z historie. Luční bouda přešla na topení elektrinou, modernizovali jsme pokoje, zlepšila se tepelná izolace a zprovoznilí jsme čističku odpadních vod. Otevřeli jsme malý pivovar Paroháč. Chceme, aby host Luční boudy poznal restauraci i ostatní prostory boudy, kde byl před třiceti či padesáti lety, ale měl veškeré pohodlí a vymoženosti moderní doby. Snad se nám to daří.

V čem se Luční bouda liší od dalších horských bud v Krkonoších?

Je v nejpřísněji chráněné části Krkonošského ná-

rodního parku. Dle mého názoru jsou to „Hradčany Krkonoš“. Mají svůj jedinečný genius loci. Miluji to tady.

Výročí 400 let je důvodem k oslavě. Co během letošního léta chystáte pro vaše hosty a další návštěvníky?

Chystáme toho hodně. Budou to například dvě nové knihy, vlastní měna, speciální pivo nebo koncert. Začali jsme 23. června na Luční boudě křtem třetího pokračování pohádek „Bohouš z Luční boudy 3“. Poté 30. června bude představení „S pravdou ven“ a konečně 22. září proběhne koncert skupiny Čechomor. V prosinci chceme vydat knihu o Luční boudě zaměřenou na nejnovější historii a popíšeme v ní naše zkušenosti za posledních dvacet let. Vše bude pochopitelně s krásnými fotkami. Máme uvařený ležák Paroháč 16.23, který bude na čepu celé léto. Během sezóny toho bude samozřejmě mnohem více.

Jak byste nalákala k návštěvě Luční boudy ty, kteří sice o ní již slyšeli, ale nikdy na ní ještě nebyli?

Máme takovou říkanku „Když ti žena s jiným skáče, dej si u nás Paroháče“. ■

Od pastvy po turistiku, od pekárny k pivovaru

Nejstarší, největší, nejvýše položená... Superlativů o krkonošské Luční boudě se uvádí víc než dost. Vybrali jsme pro vás ty zásadní, neobvyklé a pikantní.

PAVEL CAJTHAML, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Luční bouda stojí na hřebenech, na jednom z nejvýznamnějších míst Krkonošského národního parku – uprostřed Bílé louky. Právě od ní vede přes Úpské rašeliníště jedna z nejhezčích cest na 3,5 kilometru vzdálenou Sněžku. Díky nadmořské výšce 1410 metrů je Luční bouda považována za nejvýše položenou horskou chatu u nás.

Podle dobových pramenů stálo už v roce 1625 na jejím místě hospodářské stavení. Jednoduchý úkryt sloužil k odpočinku lidem cestujícím za obchody do Slezska. Stáří stavby potvrzuje i základní kámen s vytesaným letopočtem 1623, objevený při rekonstrukci mlýnice roku 1869. Historikové se domnívají, že skromná dřevěnka se sedlovou střechou sloužící poutníkům k přenocování na místě stála už v 16. století.

Obživou byly pro obyvatele Luční boudy chov dobytka a sklizeň trávy (senaření). K chatě totiž patřilo zhruba 100 hektarů pastvin a luk a desítky kusů krav a koz. Oblíbeným turistickým místem se stala až s rozvojem cestovního ruchu. Proslavila se blízkostí Sněžky a zemědělskými produkty, obzvlášť horským bylinkovým sýrem.

Křest knížky pohádek Bouhoš z Luční boudy 3.

Luční bouda v roce 1623

Klíčové byly dvě renovace v minulém století. Přestavba boudy roku 1914 umožnila ubytování v několika noclehárnách a výrazně zvýšila kapacitu na 100 lůžek. Po velkorysé obnově po ničivém požáru v říjnu 1938 byla chata mnohem větší a nadstandardně vybavená – měla výťah, ústřední topení, větrací šachty a domácí telefon. Nabízela dokonale zázemí. Němečtí nacisté v ní zřídili armádní výcvikové středisko. Podobu z období druhé světové války má Luční bouda dodnes.

Od padesátých let využívaly boudu československá armáda, Československý svaz tělesné výchovy a po roce 1989 Klub českých turistů. V roce 2002 začala v soukromých rukách chátrat a byla dokonce dočasně uzavřena. Od roku 2004 ji úspěšně provozuje společnost AEZZ. V nabídce má více než padesát pokojů šesti kategorií od turistických lůžek až po luxusní, dále stylovou restauraci, bufet a pivnici. Raritou je unikátní minipivovar, pravděpodobně nejvýše položený ve střední Evropě. Vaří se v něm pivo Paroháč. Pojmenované je podle jeleňů, které můžou hosté pozorovat před setměním z terasy Luční boudy.

Letitou tradicí je i výroba domácího pečiva tradičním způsobem. Pekárna z Luční je známá věhlasnými velkými rohlíky a borůvkovými koláči. Chata je v posledních letech známá i díky nevědnému maskotovi – obrovskému bernardýnovi Bohoušovi. ■

Zora Karásková se dožila stovky

PAVEL CAJTHAML, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Úterý 20. června 2023 bylo velkým dnem pro Zoru Karáskovou. Slavila sté narozeniny. Do Trutnova se s manželem přistěhovala v roce 1945. Největší část profesní kariéry strávila jako vedoucí sekretariátu generálního ředitele v Kaře. Děti neměla, ale

o to víc cestovala. Recept na dlouhověkost neprozradila, žádný nemá. „Nevím, proč jsem se dožila stovky. Samotnou mě to zaskočilo! Žiju normálně, jím a piju všechno, a ráda. Za mlada jsem hodně sportovala, teď hlavně čtu, dívám se na televizi a ráda chodím do kavárny,“ řekla obyvatelka Domova pro seniory v ulici Rudolfa Frimla. ■

INZERCE

**ZAŽIJ JÍZDU
S BONUSEM 6 000 Kč**

Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře můžete vzniknout závislosti. Zákaz účasti osob mladších 18 let na hazardní hře.

ifortuna.cz

NEDAŘÍ SE VÁM PRODAT NEMOVITOST?

ZÍSKEJTE OKAMŽITÉ FINANČNÍ PROSTŘEDKY
A HOĎTE STAROSTI S PRODEJEM ZA HLAVU!

PENÍZE DO **48** HODIN

+420 734 415 199

www.cmrf.cz

Balík Vráť'a v Trutnově otevřel první samoobslužný obchod

V posledních týdnech určitě mnozí z vás zaznamenali, že kousek od náměstí v Havlíčkově ulici vykvetla nová výloha, jejíž hlavní postavou je Balík Vráť'a. Někteří tam možná už dokonce několikrát nakupovali, někteří se o něm třeba dozvěděli náhodou na jeho slavnostním otevření, které proběhlo 15. června. V čem je ale kromě nádherné grafiky tahle prodejna tak speciální? (Je totiž samoobslužná a otevřena neustále!)

Kdyby naši rodiče za komunistů věděli, co to vlastně znamená samoobsluha, možná by tolik neplýtvali slovem „sámoška“ při návštěvě každé prodejny se smíšeným zbožím. První samoobslužná prodejna byla v Trutnově totiž otevřena až letos červnu. Obsloužíte se zde sami v každém slova smyslu – sami si otevřete, sami si zboží prohlédnete a vyberete a sami zaplatíte. Žádnou prodávacku v Obchodu Balíka Vráť'a nenajdete, není totiž potřeba.

A jak to tedy funguje? „Pro vstup do obchodu je nutná registrace do našeho nákupního klubu, a to buď online z pohodlí domova s ověřením dokla-

du totožnosti, nebo osobně na našich ověřovacích místech. Při registraci na ověřovacím místě obdržíte plastovou kartičku s QR kódem vedenou na vaše jméno,“ vysvětluje majitel a provozovatel obchodu Lukáš Vydra. Pokud se v Balíku Vráť'ovi zaregistrujete, můžete samozřejmě do obchodu vzít celou rodinu, přátele nebo i hafana, jen myslete na to, že zodpovídáte za každého, komu vstup do obchodu umožníte. Podrobnosti k registraci najdete na adrese vstup.vratilime.cz.

Po tomto ověření už vám nic nebrání v neomezeném vstupu do prodejny. Obchod totiž nemá žádnou otevírací dobu – otevřeno je doslova 24/7!

Což neznamená, že je otevřeno pouze 24. července, ale že tento obchod můžete navštívit kdykoliv – 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, bez ohledu na jakékoliv víkendy či státní svátky.

Najdete zde opravdu všechno – od špendlíků po lokomotivu. A když ne po lokomotivu, pak po nějaký malý motoráček určitě. Právě kvůli rozmanitosti zboží na sobě každý kousek má štítek s popiskem (zpravidla v němčině) a hlavně s QR kódem, který vás po naskenování do vašeho telefonu přesměruje na odkaz na Amazonu, kde najdete podrobné informace o produktu včetně fotografií. Nejlepší na nákupu v tomto obchůdku ale je, že každý kousek, který si zde ulovíte, stojí pouze 99 Kč! Zboží se navíc pravidelně každou středu doplňuje a obměňuje, a proto zde pokaždé můžete ulovit něco jiného.

Aktuálně zde najdete převážně zboží z kategorií elektroniky, dekorací a jiných doplňků pro domácnost, hraček nejen pro děti, ale také pro domácí mazlíčky, zkrátka od každého něco. „Jde o různorodé vrácené zboží, které už obchody nechtějí prodávat, například proto, že skončila akce. Nebo jde o vrácené produkty, které zákazník koupil přes internet a pak do čtrnácti dnů bez udání důvodu vrátil,“ upřesňuje Lukáš Vydra. „Pokud by zákazníci chtěli mít alespoň hrubou představu, jaké zboží u nás mohou najít, rozhodně doporučuji navštívit náš e-shop www.vratilime.cz.“

Samoobslužná prodejna v Trutnově je totiž jen dalším krokem e-shopu Vrátili mě, který vznikl v prosinci loňského roku. „Přítel chtěl psa, já jsem chtěla kočku, a tak jsme udělali kompromis a pořídili si e-shop,“ usmívá se spolumajitelka obchodu Denisa Korotvičková. „Balík Vráť'a je takové první vnoučé našich rodičů.“

Trutnovská provozovna patří mezi první testovací obchody tohoto typu, stejné jsou zatím jen v Hradci Králové a Brně. Ale kdo ví, pokud se Balíku Vráť'ovi bude dařit, možná jeho usmívající se tvář najdeme v budoucnu i v jiných městech. ■

E-shop

Vstup

Přitahuje Vás nový cirkus? Učte se od těch nejlepších v CZirkidz a staňte se jedním z nás!

V Trutnově vzniká australsko-česká cirkusová škola, první svého druhu v Evropě. Partnerem projektu je australská cirkusová škola Cirkidz, která vychovává ty nejlepší světové akrobaty. Její umělecký ředitel Joshua Hoare, režisér vysoce oceňovaného představení Sissy, jehož světová premiéra se letos uskutečnila na festivalu Cirk-UFF, bude garantem trutnovské školy. Učitelé budou akrobati právě z Austrálie.

SISSY

CZirkidz je určena pro děti a mládež od 4 let, výuka bude probíhat kontinuálně ve čtyř až pětíměsíčních blocích.

Hlásit se bude možné od 4. září 2023 a první blok odstartuje v lednu 2024. Cena za tento blok bude začínat na pouhých 3.500 Kč (minimálně 20 lekcí).

Školu bude ovšem možné navštěvovat prakticky každodenně, od úterý do soboty, vždy v odpoledních hodinách. Především pro přesporní zájemce budou zásadní víkendové workshopy, které bude možno navštěvovat dle časových možností každého z Vás.

Více informací zveřejníme v průběhu léta na www.uffo.cz. ★

Joshua Hoare

SOUTH AUSTRALIAN CIRCUS CENTRE
The Home of **cirkidz**

Divadelní předplatné 2023/2024

UFFO nabízí i pro příští divadelní sezónu předplatné ve čtyřech skupinách. ■ ■ ■ ■

Stávající předplatitelé, kteří si chtějí svá místa ponechat a předplatné prodloužit, tak mohou učinit od 5. 6. do 30. 6.

Noví zájemci o předplatné si mohou zakoupit abonentky na novou sezónu od 10. 7. do 8. 9.

UFFO TRUTNOV
WWW.UFFO.CZ

ČINOHERNÍ DIVADLO A

MLČETI ZLATO
Agentura Harlekýn

STŮL PRO DVA
Divadlo Ungelt, Praha

ODVOLÁNÍ
Divadlo v Reznické, Praha

AFTER LIFE
Divadlo Na Jezerce, Praha

1000 TVÁŘÍ ADINY
Městské divadlo Mladá Boleslav

PODIVNÉ ODPOLEDNE Dr. ZVONKA BURKEHO
Divadlo Bolka Polívky, Brno

BÍLÁ NEMOC
Městská divadla pražská (viz. foto)

RAIN MAN
Divadlo Na Fidlovačce, Praha

ČINOHERNÍ DIVADLO B

ABSOLVENT
Divadlo Na Fidlovačce, Praha (viz. foto)

SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ
Divadlo A. Dvořáka, Příbram

DISCOLAND
Divadlo Na zábradlí, Praha

BOŽSKÁ SARAH
Divadlo Kalich, Praha

JACK STAVÍ DŮM
Městská divadla pražská

VY NEJSTE ŽENA, PANE!
Divadlo Radka Brzobohatého, Praha

NA POSLEDNÍ CHVÍLI
Agentura Harlekýn

ROZMARNÉ LÉTO
Divadelní spolek Kašpar

DIVADLO A HUDBA

KROK ZA KROKEM
Vojenský umělecký soubor ONDRÁŠ

ŠEST TANEČNÍCH HODIN V ŠESTI TÝDNECH
Divadlo Bolka Polívky, Brno (viz. foto)

RAPPER
Divadelní společnost Frída

DIVÁ BÁRA
Těšínské divadlo, Český Těšín

PUDL A PUDR
Geisslers Hofcomedianten

ZABIJÁK ŽIVOT
Pražský komorní balet

CIKÁNI JDOU DO NEBE
Divadlo Bez zábradlí, Praha

MILOVAT K SMRTI
Agentura ADF

NOVÉ DIVADLO

PERFECT MATCH
Hotel Europa (André Amálio a Tereza Havlíčková)

STABAT MATER
Kchun & Dekkadancers

KRUH
Losers Cirque Company

KRAJINA TĚLA
Národní divadlo - Laterna magika

BURGÁN
Handa Gote Research & Development

ŽENY, DRŽTE HUBY!
Divadelní spolek JEDL

PANOPTIKUM
Lenka Vagnerová & Company

PINGLS ANEB HOT CAFÉ REVUE
Lindo, hop! a Originální Pražský Synkopický Orchester (viz. foto)

Bude to fakt nářez!

Od 5. do 9. července bude trutnovské Bojiště patřit Obscene Extreme. Čtyřicetý ročník festivalu, který si získal pověst díky své originalitě i extrémnosti, který je ochoten překračovat hranice a představovat ty nejtvrďší hudební žánry, jež jsou často provokativní a kontroverzní. Je to oblíbený festival, který navštěvují lidé z celého světa. A za veškerým děním stojí jeden muž, organizátor Miloslav „Čurby“ Urbanec.

✪ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Kolik kapel se letos objeví na Bojišti?

Letos to bude rekordní ročník, na jednom pódiu se vystřídá osmdesát dva kapel. Bude to fakt nářez!

Ve středu máme ten old school den, kdy deset kapel zahraje od čtyř do půlnoci. Ale pak každý den – čtvrtek, pátek, sobota – to bude od desíti ráno do tří v noci nářez neskutečné muziky. Pauzy deset minut mezi kapelami stále držíme, takže prostě nonstop jízdička. Ještě musím dodat, že to bude muzika z celého světa. Strašně se to povedlo. Ze zajímavosti jsem to teď počítal a zahrají nám kapely z 29 zemí světa. Vystoupí kapely z takových exotických zemí, jako jsou třeba Bahrajn či Indie. Dvě kapely přiletí i ze země fotbalových mistrů světa Argentiny, z čehož mám já obrovskou radost.

A proč letos tolik kapel?

Vždycky jsme dělali tu srandu, že máme víc jak šedesát devět kapel. Je to moc hezké číslo, ne? Teď, když jsem si to počítal, vyšlo mi osmdesát dva. Sám jsem z toho byl překvapený. Neuvěřitelný.

Na jaké taháky se návštěvníci festivalu mohou těšit?

Pro mě je velké zadostiučinění, že tady konečně budou Carcass, které poslouchám od svých čtrnácti let. To je prostě kapela pro nás všechny, kteří v téhle muzice jedeme delší dobu. Máme je za takové polobohy, třeba jako Napalm Death. Carcass jsou Angličani, kteří založili extrémní styl gore grind. Zpěvák a basák Jeff Walker je velká osobnost naší scény. Jsme dlouholetí kamarádi a já ho sem zvu

snad už deset let. On si ze mě dělal srandu, že tady budou hrát, až bude šatna pro kapely (ty už máme a ne jednu!) a před pódiem budeme mít bariéry. Je to vtipálek, protože on ví, jak to tady chodí. Vystoupil tady už v roce 2011, ale tenkrát s kapelou Brujeria. Ta je známá tím, že si hraje na takový mexický kartel. Hudebníci jsou zahalení v šátcích, takže nikdo neví, kdo tam hraje. Samozřejmě podle účesů asi poznáš, kdo to je. My všichni, co tento festival děláme, se na Jeffa strašně těšíme. Má takový skvělý anglický suchý humor.

A které další kapely bys vypíchnul?

Třeba Massacre, kde hraje Kam Lee. Ten vlastně zakládal hudební styl death metal, protože hrál v kapele Mantas, která předcházela legendární kapele Death. Je neuvěřitelný, že tenhle šoumen sem přijede taky. Další obrovskou radost mám z kanadských Exciter. Hrají už čtyřicet let, celou dobu to mastí, spousta lidí na nich hudebně vyrostlo. Samozřejmě pecka bude i polská kapela Vader nebo finský Rotten Sound, kteří sem poprvé přijeli v roce 2000 na svůj první koncert mimo území Finska. Ve městě Vaasa sedli do dodávky a přijeli do Trutnova. Odehráli tady jeden koncert, který měl možná půlhodiny, zaparli, mimo jiné čuchli k našemu Božkovu, od té doby si ho vždycky kupují, a odjeli zpátky do Finska. Na ty se těším strašně. Byli pak s námi dokonce na těch světových turné v Austrálii a Asii v roce 2013. Jsou to borci. A budeme tady mít i Sabinu Classen z Holy Moses. U ženských by se to říkat nemělo, ale letos jí bude šedesát. Celý život zpívá v thrashmetalové kapele a vypadá to, že tohle bude její poslední vystoupení v České

republike. Máme pro ni připravené speciální věci. Je to taková metalová matka, úžasná, plná energie. Těším se na českou kapelu Ingrowing, kterou jsem kdysi dávno vydával. Francouzské Blockheads, indické Gutsliit, americké skupiny Internal Bleeding a Pyrexia, japonské Fuck On The Beach, belgický Hiatus, italský Bulldozer, který tady bude hrát čtyřicet let staré desky. To všechno jsou prostě diktáty. Zhruba polovina kapel tady bude hrát poprvé.

Jak dlouho připravuješ festival, aby to klaplo?

Mluví o tom docela často. Já už vlastně teď dva měsíce připravuji festák, který bude za rok, takže asi tak. Příští rok bude dvacet pět let Obscenu a já v průběhu festivalu budu slavit padesátiny. Připravuju velké věci.

Takže ještě trumfneš letošní ročník?

Je potřeba také říct, že už mi pomalu docházejí síly, a kdo ví, kolik těch ročníků ještě bude. Lidé si myslí, že Obscene Extreme tady bude navždycky. Myslel jsem si to taky, ale v průběhu posledních pár let s covidem, válkou a se vším tím, co se kolem nás děje, se ty vstupy tak obrovsky zdrazily, že už je mi nepříjemné mít cenu vstupenek takhle vysoko. I když si myslím, že je to stále férová cena, protože o to nám jde od samotných začátků.

Kolik letos stojí lístek?

Na místě zaplatíš 3500 korun, v předprodejích byl od 2700... Za všechny čtyři dny, za osmdesát dva kapel z celého světa, za Bojiště, za zvuk, který je tady špičkový. Za tohle všechno dohromady. Ale je mi to trochu nepříjemné a nevím, jak dlouho to vydržím. Třeba ty velké vstupy (záchody, pódium, zvuk) vyrostly od roku 2019 o sto procent. A tím pádem, že nemáme žádného sponzora, mecenáše, ani nás nedotuje město, kraj, Evropská unie, tak si na to prostě musíme vydělat sami. Samozřejmě nikde nebrečíme, po nikom nic nechceme, a tak si myslím, že to vydrží až do úplného konce Obscene Extreme. Jenom bych chtěl, aby lidé pochopili, že jestli mají pocit, že chtějí podpořit tento festival, tak je teď právě ten čas ho jednou ročně podpořit. Ta částka na druhou stranu není tak obrovská. Když si dáš pár stovek měsíčně, tak se to dá přežít. ■

Celý rozhovor na www.Trutnovinky.cz.

Krkonošské pivní slavnosti

25.
ročník

12/8 2023

Vrchlabí
UDG náměstí

19:00

BUTY

14:00

TRAUTENBERK

22:00

JAM & BAZAR

20:30

OLYMPIC REVIVAL

15:30

CÉMUR ŠÁMUR

17:30

BARBARELLA

00:00

SKVĚLÁ PIVA • RODINNÝ PARK
• KRAKONOŠ

PŘEDPRODEJ

Předprodej » 300 Kč
online na www.krkonoskepivnislavnosti.cz,
nebo v Infocentru Vrchlabí a Jilemnice.
Na místě » 400 Kč / Děti do 130 cm » zdarma.

www.krkonoskepivnislavnosti.cz

Tramping je stále ve mně a zůstane už napořád

Třicet pro, nikdo proti, nikdo se nezdržel. Tak trutnovští zastupitelé hlasovali o udělení Kulturní ceny města Trutnova. Za celoživotní působení v oblasti kultury a přínos městu ji letos získal tramp, spisovatel a cestovatel Jiří Karas Jůzl, a to jako pětaticátý v historii jejího udělování. Na svém kontě má cestovatelské knihy Z Trutnova na Nový Zéland a Z Trutnova na Colorado River.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK, MILAN LHOTÁK

Jirko, po nedávném převzetí Kulturní ceny města Trutnova ve Staré radnici jsi mně sdělil, že ti o tom, že ji získáš, řekla doma manželka Hanka.

Jednou jsem se vracel domů z naší nedaleké oblíbené hospůdky U Simči s kamarádem Lubošem Suchánkem. V té době vyšla moje zatím poslední knížka a on mně říká, že už jsem měl dávno dostat kulturní cenu města. Nebral jsem to moc vážně

a myslel jsem si svoje. On ale podal návrh, abych cenu získal, což jsem v tu chvíli nevěděl. Asi tři dny před samotným předáváním mně ráno moje žena Hanka sdělila, že má pro mě překvapení. Nechtěla ho však hned prozradit. Když se odpoledne vracela z práce, oznámila mně, že dostanu Kulturní cenu.

A jaká byla tvoje reakce?

Nejdříve jsem si myslel, že si dělá srandu, ale myslela to vážně.

Cena ti byla udělena za celoživotní působení v oblasti kultury, přínos Trutnovu a především za publikační činnost, zvláště v souvislosti s tvou třetí knihou Tramping na Trutnovsku v oblasti Sudet. Byla to pro tebe satisfakce, že své aktivity děláš dobře?

Samozřejmě ty pocity byly velmi příjemné a potěšilo mě to. Psaní nejen té poslední, ale všech tří knih, shánění informací, dobového materiálu a fotografií

mě stálo hodně práce a velké množství času. Navíc je v tom určitý podtext spojený s trampem, který v předchozím režimu neměl nikdy místo, a dnes je to už více než třicet let obráceně. Toho si velmi cením, protože tramping je celý můj život. S odstupem času si říkám, že bych si tu cenu asi mohl zasloužit, ale není to jen cena pro mě, ale pro celé trampské hnutí.

Ted' ses na trvalo zapsal do historie města a dostal se do elitní skupiny držitelů ceny, mezi nimiž nechyběj prezident Václav Havel, legendární fotograf Krkonoš Jiří Havel a mnozí další. Jaký z toho máš pocit? Je to pro mě nejvyšší pocta a radost, že můžu být mezi takovými osobnostmi. S většinou z nich se znám nebo znal a to mě pochopitelně těší.

Jak na ocenění reagovali rodina, manželka a přátelé?

Všichni mně gratulovali a říkali, že cena je ve správných rukou. Moc dobře totiž vědí, jaké úsilí a odříkání stály za mými aktivitami. U třetí knihy jsem šel cíleně za tím, abych tramping v oblasti Sudet zmapoval co nejlépe, protože jsem věděl, že když to nedám do kupy já, tak už to nikdo neudělá. Ta práce, i když byla náročná, stála za to a měla smysl.

Je pro tebe i určitým závazkem?

To je více než jasné. Letos si chci od psaní odpčinout, ale plánuji vydat čtvrtou knihu, kterou už mám částečně rozpracovanou. Bude to taková moje osobní zповěď související zase s trampem. Začal bych jednotlivými vandry z kroniky, kterou jsem vedl, pokračoval bych naší další osadou Hadi-

nec v Orlických horách založenou v roce 1975 a tak dále. Knížka by mohla vyjít na konci příštího roku.

Kam jsi cenu doma umístil?

Zatím jsem ji ještě nikam nepověšil, ale už mám vytipované místo proti dveřím v pracovně, kde jsou všechny trampské rekvizity, a říkám jí srub.

Je o tobě všeobecně známo, že jsi tramp tělem i duší. Kdo tě k trampingu přivedl, kdy a kde to bylo?

Byl jsem tak trochu černá ovce rodu Jůzlů, protože v této rodině byli všichni vystudovaní vysokoškolaři. Mým cílem nebylo studovat, ale vyučit se. Navíc jsem vyrůstal uprostřed přírody v obci Kocbeře, kde jsem se cítil skvěle, a nechtěl se stěhovat do města, což se nesplnilo. V roce 1964 jsme se přestěhovali na sídliště v trutnovské čtvrti Kryblce. Tam jsem se stal součástí tamní party a z ní se vyklubala skupina, která měla vztah k přírodě, a začali jsme jezdit na vandry. Kamarád Ruda Rampouch Borůvka, který už bohužel nežije, pocházel z Náchoda. V nedalekém údolí Peklo měl srub, kam jsme jezdili. Další kamarád Petr Baudyš bydlel také na Kryblci a koukali jsme si do oken. Jeho rodiče měli chalupu nad tak zvaným Bařnákem a tam jsme jako čtrnáctiletí kluci taky vyráželi. Na obou místech se v roce 1965 můj vztah k trampingu vykristalizoval. První vandr jsem v témže roce absolvoval do srubu v Kocbeři, kam mě to samozřejmě stále táhlo. Tam jsem také poprvé potkal skvělého muzikanta, skladatele a textaře Mirka Skunka Jaroše z osady Zlatý javor ve Dvoře Králové nad Labem, jenž později

INZERCE

zal. 1991

MEČÍŘ
velkoobchod / maloobchod

NEJVĚTŠÍ VÝBĚR PROSECCA JE U NÁS!

Prosecca doslova od pár desítek korun až po TOP lahvičky, které jen tak někde nekoupíte!

Showroom: Horská 30, Trutnov
E-shop: www.mecir.net
E-mail: obchod@mecir.net
Tel: 499 811 752 • 723 291 202

Odborník na vaše neřestí

ALKOHOL PRODAVÁME OSOBÁM STARŠÍM 18 LET

emigroval do Německa, autora věhlasných count-ry písní Montgomery, Jižní eskadrona nebo Guan-támano, z nichž mnohé zlidověly.

Jak jsi přišel k přezdívce Karas?

Dostal jsem ji ještě v Kocbeři, mohlo mně být šest nebo sedm let. Stojí tam starý mlýn, nad nímž byla hráz s rybníčkem. V létě tam žili čolci, mloci a rybičky, o kterých jsem nevěděl, že se jmenují karas. Jednou jsem takovou rybičku chytil, přinesl ji domů a dal ji do napuštěné vany. Když přišel otec, ptal jsem se ho, co je to za rybu. Odpověděl, že karas. Toho se chytil brácha a začali mi tak doma říkat, to se rozneslo po vsi a přezdívku Karas mám dodnes.

Při slavnostním okamžiku předávání kulturní ceny starosta města Michal Rosa řekl, že tramping je přirozená touha po romantice, láska k přírodě a především kamarádství, s ním se pojící úcta k člověku a ke svobodě. Máš na to stejný pohled?

S tím naprosto souhlasím, protože přesně vystihl podstatu a smysl trampingu.

Proč československý tramping vadil nacistům a později také komunistům?

Neměli ho pod kontrolou, byl svobodomyslný a to totalitní režimy nechtěly tolerovat. Nacisté i komunisté byli nejspokojenější, když měli všechno pod palcem.

Jak si tedy vysvětluješ, že v době, která svobodě moc nepřála, trampské hnutí i přes překážky poměrně vzkvétalo a dnes je spíše na ústupu?

Tehdy vzkvétalo právě díky překážkám. Byla tam touha je překonat, i když jsme si nedělali žádné iluze, a vytvořit si v okruhu kamarádů trampů vlastní ostrovy svobody. Dnešní doba je úplně jiná a exi-

stuje relativní svoboda. Zájmy mladých lidí jsou zcela odlišné, souvisí to i s technologickým pokrokem, touhou se společensky i profesně prosadit, nekonečnou řadou možností a na trampingu tak nezbyvá čas. Proto je jeho úpadek bohužel zřejmý.

Do jaké míry poznamenal tvůj život?

Jsem trampem už od útlého dětského věku. Projetovalo se to nejen tehdy, ale i dnes tím, že mě to stále táhne do přírody, mezi kamarády nebo na vodu. Je s tím spojené i cestování, která mám moc rád, tato doba v tomto ohledu nabízí neuvěřitelné možnosti. Tenkrát to tak sice nebylo, ale stejně jsme si to užívali do sytosti. V tom je to kouzlo trampingu. Navíc jsme si svobodu, kterou jsme v reálném životě postrádali, vytvořili mezi sebou na osadě. Vozili jsme tam později i své děti. Myslím, že trampingu ovlivnil můj život docela zásadně a v mnoha směrech, je stále ve mně a zůstane už napořád.

Tvou další vášní je cestování, o čemž svědčí tvé první dvě knihy Z Trutnova na Nový Zéland a Z Trutnova na Colorado River. Čím tě tak přitahuje?

Hlavní roli hraje zase příroda. Vždy rád poznávám nové lokality v určité zemi, které si s chutí projdu pěšky. To mě vnitřně uspokojuje, městu se snažím vyhýbat. K srdci mně přirostla Kanada, ale hlavně Nový Zéland. Rád vzpomínám na návštěvu Národního parku Fiordland, který patří mezi nejkrásnější místa v zemi. Tam začala moje dvouměsíční trampská anabáze po úžasné ostrovní zemi.

Pokud vím, chystáš se na potlach do Kanady.

Ano, vypravím se do Britské Kolumbie na západní úpatí Skalistých hor do přírodní divočiny nedaleko města Golden. Tam se odehraje potlach nazvaný Kanadské letokruhy, což je pokračování celosvětových potlachů, které tam začali pořádat kamarádi pro české emigranty z celého světa s tím, že se budou opakovat každých pět let. Byl jsem tam už dvakrát. Na pátém celosvětovém jsem získal třetí cenu v sólu zpěvu a na osmém dokonce první. Potlachy se zatím konaly v Kanadě, Austrálii, Spojených státech amerických a jeden ve Švýcarsku.

Kam by ses chtěl ještě vypravit?

Na Island. Moc rád bych se ale ještě vrátil na Nový Zéland, který považuji za jedno z nejlepších míst pro život na světě s úžasnými a vstřícnými lidmi.

Když se podíváš sám na sebe, kdo je Jiří Karas Jůzl?

Myslím, že tulák o hvězdách. ■

Tiskárna v Trutnově hledá posilu:

Šikovnou ženu do výroby.

Více řekne Monika: **737 279 792**

www.pratr.cz

Za poklady Broumova, uvolněná atmosféra s vůní léta

Tradiční hudební událost s jedinečnou atmosférou. To je mezinárodní festival Za poklady Broumova, jehož koncerty se od začátku července přes celé léto konají v broumovském klášteře i v okolí ve skupině barokních kostelů, kde zazní špičková, převážně klasická hudba domácí i zahraniční provenience. Letošním tématem je Dech jako fenomén. „Hlavní těžiště hudebního programu bude spočívat v prezentaci dechových nástrojů, pěveckých souborů i sólových pěvců,“ prozradila výkonná ředitelka festivalu Tereza Kramplová.

Hudební festival Za poklady Broumova letos vstoupil do 18. ročníku. Považujete ho za vzácný poklad?

Za vzácný poklad považují především prostředí, kde se konají festivalové koncerty, a to broumovskou skupinu barokních kostelů a nádhernou zdejší krajinu, kde pořádáme naše open air akce. Samotný festival letos vstupuje do věku plnoletosti a troufám si říci, že je na dospělost plně připravený. V posledních letech jsme z něj vytvořili mezinárodní přehlídku špičkové klasické hudby a generujeme nový repertoár a inspirujeme vznik nových skladeb souvisejících s Broumovskem. Podporujeme také společenskou odpovědnost tím, že přispíváme dobrovolným vstupným na obnovu barokních památek.

Co vedlo k jeho založení a kdo stál u zrodu?

U myšlenky pořádat koncerty v kostelích stály tehdy před 18 lety jednotlivé obce a místní starostové, kterým nebyl lhostejný tehdy neutěšený stav památek a cítili potřebu oživit kulturní dění ve svých obcích. Velmi záhy, zhruba po dvou letech, převzala organizaci Agentura pro rozvoj Broumova a posledních několik let festival vede nezisková organizace Za poklady Broumova o. p. s.

Jak ho vnímají vystupující interpreti?

Umělci, kteří na festivalu účinkují, jsou samozřejmě nejprve okouzleni geniem loci. Pak jsou především nadšení a překvapeni úrovní festivalového publika i našich posluchačů. Za dobu, co festival organizujeme, jsme je dokázali edukovat, přiblížit jim svět komorní klasické hudby natolik, že ji znají, umí ji poslouchat, prožít a užít si špičkové podání.

Jeremy Winston Chorale

Podle čeho je vybíráte?

Dramaturgie festivalu má vždy nějaké téma. To řídí výběr interpretů a například i rezidenčního skladatele. Protože se domácí významní umělci prezentovali na festivalu za ta léta opakovaně, nezbyvá nám, než sáhnout také do zahraničí.

Co jste letos pro posluchače příchystali?

Tématem letošního ročníku je Dech jako fenomén. Hlavní těžiště hudebního programu bude spočívat v prezentaci dechových nástrojů, pěveckých souborů i sólových pěvců. Už zahajovací koncert amerického gospelového souboru Jeremy Winston Chorale v božanovském kostele bude jistě neopakovatelným zážitkem. Na festivalu se dále představí zahraniční umělci. Celý program včetně představení interpretů najdete na: www.zapoklady.cz.

Kdo je letošním rezidentem?

Rezidenčním skladatelem bude dirigent, sklada-

tel a klavírista Jan Kučera, kterému dal festival příležitost představit tvorbu na pěti koncertech. Na objednávku festivalu zazní v premiéře Hala-li pro skupinu lesních rohů v podání asi stovky hornistů, účastníků a lektorů Letních hornových kurzů Broumov, a dvojkonzert pro dva lesní rohy. Sourozenci Daniel a Lukáš Klánští uvedou v premiéře písňový cyklus Písně trpělivé a píseň Mnichova řehole, odkazující na benediktinský řád úzce spojený s broumovským klášteřem. Zazní i Kučerovy starší kompozice, žesťový soubor Prague Brass Quintet zahraje skladbu Four Color Suite plnou jazzových inspirací. Smyčkový Apollon Quartet uvede Smyčkový kvartet č. 1. Přehlídku Kučerovy tvorby uzavře na závěrečném koncertu orchestrální verze skladby Zrození v provedení Filharmonie Hradec Králové s dirigentem Kasparem Zehnderem.

Mohla byste popsat festivalovou atmosféru?

Podle mě je nejtrefnější přirovnání samotných interpretů, kteří ji srovnávají s letními festivaly na jihu Francie. Uvolněná atmosféra prochnutá vůní

Rezidenční skladatel Jan Kučera

léta, všemi smysly vnímaný letní podvečer a samozřejmě ta nejlepší klasická hudba, to je náš festival.

Jaké dlouhodobé cíle festival udržuje?

V rámci naší činnosti podporujeme mladé interprety, přispíváme na obnovu církevních památek a poslední roky také systematicky podporujeme současnou autorskou tvorbu tím, že oslovujeme ke spolupráci vynikající domácí skladatele. Festival generuje vznik zcela nového repertoáru, šíří povědomí o regionu netradiční cestou a vrací se ke kořenům poselství nositele kultury v regionu, kterou zde úspěšně nastolili benediktini. ■

ZA POKLADY BROUMOVKA

Hudební festival v kostelích Broumova

1. 5. – 2. 9. 2023

zapokladybroumova
www.zapoklady.cz

▼ vstupné na www.zapoklady.cz

1. 7. / 18.00 / Božanov ▼

Gospel Opening, The Jeremy Winston Chorale,
Jeremy Scott Winston, dirigent (USA)

8. 7. / 18.00 / Šonov

Elisabeth Plank, harfa (Rakousko)

15. 7. / 18.00 / Otovice

PBtet – Prague Brass Quintet, žesťové kvinteto

22. 7. / 18.00 / Teplice nad Metují

Jakub Bokun, klarinet (Polsko)
Jakub Kosciuszko, kytara (Polsko)

26. 7. / 19.00 / Hejtmánkovice kopeček ▼

Cimbálová muzika Milana Broučka
Václav Noid Bárta, zpěv

29. 7. / 18.00 / Broumov

Pěvecký sbor Zvonky – Praha a divčů
komorní sbor Abbellimento
Sbormistryně: Jarmila Novenková
Varhany: Jakub Janšta

2. 8. / 18.00 / Vernéřovice

Účastníci Letních hornových kurzů Broumov

5. 8. / 18.00 / Police nad Metují

Lektoři Letních hornových kurzů Broumov
Zuzana Ržounková, Luca Benucci, Christian Lampert,
lesní roh ad...

12. 8. / 18.00 / Martínkovice

Daniel Klánský, baryton; Lukáš Klánský, klavír

19. 8. / 18.00 / Ruprechtice

Apollon Quartet

26. 8. / 18.00 / Bezděkov nad Metují

Barbara Maria Willi, cembalo; Martin Hroch, cembalo

31. 8. – 2. 9. / Festivalové finále:

prohlídky, koncerty a další doprovodný program

31. 8. / 21.00 / Klášter Broumov ▼

Duo Kchun – Purgatio / koncert se světelným designem

2. 9. / 18.00 / Klášter Broumov

Filharmonie Hradec Králové
sólista a dirigent Kaspar Zehnder

Za finanční
podporu

MINISTERSTVO
KULTURY

KRAJ
VÝCHOVY

MĚSTO
BROUMOV

HITRÁDIO
ČERNÁ HORAletní
jízda

HITRÁDIA ČERNÁ HORA

I LETOS VYRÁŽÍME
NA OBLÍBENÁ
KOUPALIŠTĚ
VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH
SE ZÁBAVNÝM PROGRAMEM.

BUMPERBALL / BEERPONG / SOUTĚŽE / MUZIKA / DÁRKY

POTKÁTE NÁS NA KOUPALIŠTÍCH

Flošna Hradec Králové / Lodín / Dvůr Králové n. L.
Trutnov / Třebechovice pod Orebem / Jaroměř
Vysoké Mýto / Chlumec nad Cidlinou
Ústí nad Orlicí / Choceň / Stříbrná / Správcák

Futurum

Školní-potreby.eu

DECATHLON
SPORT FOR ALL - ALL FOR SPORTNový stadion byl pro mě
velkým lákadlemMATĚJ HOLAŇ,
FOTO: LUBOŠ LORINC/FCHK.CZ

Je jedním z nejslavnějších odchovanců hradeckého fotbalu. Václav Pilař si kromě zahraničního angažmá zahrál i v reprezentaci, kde dal ve dvaceti zápasech pět gólů. Památne jsou především jeho trefy z EURA 2012, kde patřil k hvězdám mančafu, který se probíjoval do čtvrtfinále turnaje. Nyní se šikovný forward vrací zpátky do klubu, který ho pro velký fotbal vychoval. Jaká má od sebe očekávání? Jak vzpomíná na starý malšovický stadion? A jak důležitou roli hrál v jeho návratu pod lízátka nový stadion? Odpovídá legenda hradeckého fotbalu Václav Pilař.

Jak došlo k vašemu návratu do Hradce?

Při angažmá v Plzni jsem od trenéra Bílky chtěl větší vytížení. Moc jsem nehrál, tak jsem ho už v lednu poprosil, jestli bych mohl odejít na hostování. Na tom jsme se nakonec nedomluvili. V průběhu jara jsem začal jednat s Hradcem, dávalo mi smysl se v této fázi kariéry sem vrátit. Jsem rád, že to vše dobře dopadlo a že tady můžu opět hrát.

Bylo pro vás velkým lákadlem, že se v této sezóně bude otevírat nový stadion?

Ano, určitě to pro mě bylo velkým lákadlem. Po návratu trenéra Koubka do Plzně jsme se ještě bavili o tom, že bych tam zůstal, ale já jsem už měl dohodu s Hradcem a tu jsem dodržel.

Jak vnímáte poslední dvě sezóny, kdy se Votroci umístili v horní polovině tabulky?

Hradec si zaslouží velký respekt za to, co v posledních dvou sezónách předváděl. I přes to, že hráli domácí zápasy v Boleslavi, dokázali předvádět skvělé výkony. Už jsem tu stihl poznat, že je tu skvělá parta, všichni drží při sobě. To si myslím, že je velmi důležitý základ úspěchu.

Jaký je váš cíl do této sezóny?

Chci co nej kvalitněji zvládnout přípravu, abych se cítil dobře. To by mi mělo pomoci vyhnout se zraněním. Potom samozřejmě chci pomoci klukům na hřišti. Víím o tom, že se tu ode mě hodně očekává. I když mi už není dvacet, rozhodně se nevzdávám žádných ambicí, chci předvádět co nejlepší výkony a být důležitým článkem na hřišti.

Jak vzpomínáte na starý malšovický stadion?

Vzpomínám na něj rád. Pro soupeře to nebyl příliš oblíbený stadion, ale mně se na něm hrálo vždy dobře, byl jsem na něj zvyklý. Na novém stadionu

jsem se byl podívat, je krásný. Všechno bude blíž, takže by na něm měla být lepší atmosféra. Doufám, že se nám na něm bude dařit.

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděl, že Hradec bude mít konečně nový stadion?

Byl to opravdu skvělý pocit. Už když to začalo růst, jsem byl nadšený, že si všichni Hradečáci splní sen a nový stadion tu bude stát. Zasloužili si to jak fanoušci, tak i hráči. A já jsem také rád, že si na něm zahraju.

Na co se na novém stadionu nejvíce těšíte vy?

Těším se celkově na to, že ten stadion bude. Skvělé bude i zázemí, které nám snad pomůže utužit tu dobrou partu, co tu v kabině máme. Těším se také na zápasy, budeme hrát pro fanoušky a doufám, že z toho vytvoříme i díky nim nedobytnou tvrz.

Vnímáte stavbu stadionu jako ambici klubu hrát v budoucnu i evropské poháry?

Nový stadion ještě neznamená, že se tu budou hrát poháry. To ovlivňuje mnoho aspektů, především pak výkon na hřišti. Musíme držet při sobě, často kolektiv poráží individuality. Stadion je tak kvalitní, že je to dobrý základ pro vyšší ambice, ale nej důležitější je, jak na něm budeme hrát. ■

První podpis z Ameriky mi přišel od Travolty

Existuje asi hodně málo lidí, kteří jsou takovými fanoušky filmů a herců, aby kvůli jejich autogramu cestovali stovky či tisíce kilometrů do zahraničí a desítky hodin na ně čekali v horku či dešti před hotelem. Ale najdou se takoví. Jedním z nich je Josef Mikáška, ze kterého sběratelská vášně doslova sálá a umí o ní zasvěceně vyprávět. Své sběratelské poklady se rozhodl představit i veřejnosti a v Jilemnici otevřel muzeum.

• Jiří ŠTEFEK, FOTO: PETR TICHÁČEK

Začneme netradiční otázkou. Jak se oficiálně nazývá prostor, ve kterém se tady v Jilemnici nacházíme?
Muzeum popkultury města Jilemnice.

Co pro tebe bylo prvotním impulsem k jeho založení, ale vlastně i k samotnému sběru podpisů a dalších rekvizit?

Prvotním impulsem bylo, když jsem potkal Petra Muka a ten se mi podepsal. Pak jsme se skamarádili a mám od něj podepsaných věcí více...

Takže Petr Muk ti dal první autogram...

Ano, to byl můj první podpis. A byl to první impuls. A pak jako fanda na filmy, které tady za komunistů nebyly – to jsme vzhlíželi k americkým akčním ikonám – jsem po revoluci získal na některé

z nich adresy a několika jsem napsal. A měl jsem štěstí, že první tři herci, kterým jsem napsal, mi všichni tři odpověděli.

Jen tak jsi jim poslal dopis, že jsi sběratel z Československa nebo České republiky, a aby ti poslali podpis?

Ano, napsal jsem dopis. Já je tedy píšu dodnes. První mi odpověděl John Travolta, pak Clint Eastwood a Woody Allen. Pak jsem každý den z práce chodil domů a čekal, jestli ve schránce bude žlutá obálka z Ameriky.

Kolik jsi takových dopisů napsal?

Zhruba čtyři tisíce a zpět mi přišlo třeba 70 nebo 80 odpovědí. Některým hercům píšeš třeba dvacetkrát, pak začneš mít různé vychytávky. Následně přijdeš na to, že za některé herce odepisují jejich sekretářky. Ale to je takový proces, během kterého se

učíš a sběratelsky rosteš. A pak když už ty herce potkáš a začneš sbírat různé předměty spojené s konkrétním filmem, tak to je vlastně počátek vzniku této stálé výstavy. Předměty přibývají a doma moji paní začnou vadit přeplněné banánové krabice.

Co následovalo pak?

Dlouho jsme hledali místo a vznikly takové dva pokusy, jak to uspořádat. Tady v Jilemnici se to rýsuje jako nejlepší. Je to úžasný prostor, velký a vzdušný. Měli jsme kliku. Normálně bychom si ho nemohli dovolit, ale prodala nám ho jedna paní, která je také „postižená“ jistým druhem sběratelství. A když se dozvěděla o našem záměru, tak nám udělala více než příznivou cenu a dala nám dostatek času sehnat si na to hypotéku.

Co všechno máš ve zdejší expozici?

Já se nyní soustředím na současné populárnější věci. Takže tady je výstava hudebních věcí, podepsaných kytar, různých playlistů, tourbooků, paliček, soundtracků, fotek a dalších věcí spojených s hudbou. Pak tu jsou samozřejmě filmy, které mají velice rozsáhlou sekci. Já jsem ujetej na Harryho Pottera, takže ho tu jeďu ve velkém a všemožně. Když se pak snažíš hodně přitáhnout mladé, tak tu musí být Stranger Things, Marvel a stále populárnější věci jako Pán prstenů. A aby to nebylo jen o autogramu, tak jsme se to tady snažili doplnit figurkami, což zase táhne malé děti. Je tu samozřejmě sekce sportu, připravujeme i historickou sekci. Je tu rozsáhlá sekce podepsaných českých divadelních plakátů. Zkrátka všechno možné.

Kolik je zde nyní vystaveno exponátů?

Troufnu si říci, že jich je několik tisíc.

A kdybys měl vystavit všechny, co máš?

Tak bych potřeboval několik Lidlů.

Jak se taková sbírka pojišťuje, když vystavuješ pouze její zlomek?

Velice složitě. Pojišťovna ti řekne, že chce mít vyčíslené všechny. Ale jak to pak udělat, když mám vystaveného nějakého českého krále, jehož podpis má hodnotu 100 tisíc korun, pak ho z vitríny vyndám a vystavím tam někoho jiného, kdo má hodnotu 20 tisíc korun. Uzavřít

Přidejte se k nám!

**Právě rozšiřujeme
naše řady
o montážní dělníky,
projektového manažera
a další.**

Více informací o veškerých
volných pozicích
naleznete na:

+420 499 904 343
personalni@mdexx.com

www.mdexx.com/cs/kariera

Staňte se součástí mdexx!

MÁTE HLAD?
RESTAURACE
NALEZNETE
V PATŘE
OBCHODNÍHO
CENTRA FUTURUM

Futurum

SBĚRATEL

INZERCE

pojistku je tedy velice složité, protože ty věci jsou velmi pohyblivé.

Zmínil jsi české krále. Od jaké doby je máš?

Dají se nasbírat od 16. století. První v řadě, koho mám, je Ludvík Jagellonský. Od něj se to dá nasbírat všechno.

Je to asi taková klišoidní otázka. Jaký jsi získal podepsaný předmět, kterého si nejvíce ceníš?

Je to hrozně těžký, protože každý sběratel má své mety. Když jako sběratel na tu metu dojdeš a získáš to, hodíš to na Facebook – tomu říkám Egobook – ukážeš, že máš, čtrnáct dní jsi za machra a jedeš dál po další metě. Já bych třeba kvůli tomu nechtěl být ani bohatěj. Dnes můžeš koupit všechno, všechny věci. Ale je krásné tu věc nemít, ale chtít ji. Nejhorší věc v mém životě sběratele byla chvíle, když jsem přišel na to, že jeden herec nestačí jen jednou. To je pak konec. Teď jsem například Danu Foglerovi z Fantastických zvířat slíbil, že mě vidí naposled. Já ho mám 28krát a stále bych ještě potřeboval.

Jaké máš další záměry s těmito prostory, ve kterých se právě nacházíme?

Já tady s mými kolegy, mezi nimiž bych rád výslovně zmínil i Jirku Keršlagera, se zde snažíme připravit i takový malý sál, kde bychom chtěli dělat besedy s herci, křesla pro hosty a tak dále. Já se pro tento prostor snažím prosadit název Sál nekorektního humoru. My vyrůstali na židovských vtipech a všichni věděli, že to jsou židovské vtipy. Teď jsou lidé skoro považováni za rasisty. Nebo vtipy s černouškou. To bylo úplně stejné. A to, že je černoch černý, je přece normální. Tak proč bych si o něm nemohl dělat vtipy? On ať si dělá vtipy, že já jsem knedlík nebo běloch. Ale v dnešní době všechno všechny uráží. Je to jako s gayi. Mám mnoho známých gayů, které uráží, jak každý chce hájit jejich práva. A oni to nechtějí. Oni jsou v pohodě a nechtějí, aby někdo jejich práva prosazoval extremisticky, pod tlakem. Proč jsou dnes ve filmech kvóty, že tam musí být tolik toho a toho? Pojdme být v pohodě. Proto chci, aby se to tady takto jmenovalo a jezdili sem herci, kteří budou otevření a nebudou se bát vyprávět vtipy. Budeme tady mít i ceduli, že zde bude nekorektní humor, a pokud ho to uráží, ať sem ani nechodí. ■

Autoři knihy – zleva: Vladimír Burlak, Zdeněk Doležal, Vlastimil Palata, Václav Musil, Jan Slavík a Jaroslav Jirman

Šest unikátních vzpomínek na působení v ZPA

PAVEL CAJTHAML,
FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Vyšla zajímavá kniha o ZPA. Jmenuje se 80 let elektrotechniky v Trutnově a nabízí osobitý pohled vybraných pamětníků na různá období slavné firmy. „Příběhy popisované v publikaci dokumentují zajímavou a bohatou historii elektrotechnického průmyslu v Trutnově“, ocenil Aleš Mikula, generální ředitel společnosti ZPA Smart Energy, která publikaci vydala.

Podílelo se na ní šest dlouholetých zaměstnanců. Například Zdeněk Doležal, konstruktér ZPA v šedesátých až devadesátých letech, se zaměřil na samotné počátky elektrotechnického průmyslu v Trutnově. Jeho kolega Václav Musil připomněl fungování výzkumné a vývojové základny v sedmdesátých letech. Vladimír Burlak popsal výzkum a vývoj, který měl na starosti v osmdesátých letech.

Osobitým pohledem se za kvalitou výroby ohlédl Vlastimil Palata, vedoucí výstupní kontroly a revizní technik z let 1972 až 1988. Jan Slavík vnesl do publikace neotřelý pohled obchodního manažera, který ve firmě působil sedmáct let. „Všichni jsme samozřejmě technici, ale v knížce jsou především naše osobní vzpomínky. Chtěli jsme, aby si ji lidé rádi přečetli,“ vysvětluje další autor Jaroslav Jirman, který byl v letech 1990 až 2011 ředitelem ZPA.

Právě on se výraznou měrou zasloužil o záchranu elektrotechnického průmyslu ve městě, což v knize popisuje. Úspěšný privatizační projekt zajistil pokračování ZPA a zároveň přitáhl dva zahraniční investory. Místo jedné elektrotechnické firmy tak v roce 1993 ve městě působily tři. Časem přibýly další, dnes jich je osm. V Trutnově, označovaném za centrum elektrotechnického průmyslu, dávají práci zhruba třem a půl tisícům lidí.

Kromě příběhů přináší publikace i řadu dobových fotografií. Mnohdy připomínají už málem zapomenuté časy – například měniče napětí z válečného období, kdy zde působila německá firma AEG a nastartovala místní elektrotechnickou éru. Další obrázky ukazují relé, výrobek typický pro ZPA, ale rovněž ochrany pro energetiku, minipočítač ADT nebo současná chytrá měřidla. Snímky rovněž zachycují výrobu jak v padesátých letech, tak i v současnosti.

Slavnostní představení knihy se odehrálo v červnu v Muzeu Podkrkonoší v Trutnově. Právě tam je možné publikaci koupit a současně navštívit expozici, která se rovněž věnuje historii elektrotechnického průmyslu v Trutnově. ■

INZERCE

Rozvoz obědů pondělí až neděle

Ceny od 95,- včetně polévky
výběr až ze 7 jídel

☎ 733 124 386

f Restaurace U Draka

Krakonošovo nám. 75, Trutnov

PROMĚNY TRUTNOVA

Školní budova v Trutnově-Bojišti

ONDŘEJ VAŠATA, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Fotografie pořízená kolem roku 1910 zachytila budovu německé obecné školy (čp. 79 v dnešní Svojsově ulici) v Trutnově-Bojišti. Roku 1909 ji podle projektu W. Hochbergera nechalo postavit město Trutnov. To také do jejího vestibulu věnovalo pamětní desku, která se zde nalézá dosud. Slavnostní otevření školy, do které bylo zapsáno 88 dětí, proběhlo 1. prosince 1909. Historicky prvním řídícím učitelem školy byl Josef Liebich. Výuka tu skončila na počátku šedesátých let. Později objekt bývalé školy sloužil jako depozitář trutnovského muzea, nyní je obytným domem. ■

Z MUZEJNÍCH SBÍREK

Dělová koule z bitvy u Žďáru (1745)

VLASTIMIL MÁLEK, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

U Trutnova se v novověkých dějinách odehrálo několik významných vojenských střetnutí, z nichž byla po dlouhá desetiletí veřejností vnímána dominantně ta z prusko-rakouské války roku 1866. Díky nadšencům pro vojenskou historii se dostalo do popředí zájmu po zásluze též dřívější vojenské střetnutí spadající do druhé slezské války v rámci tzv. válek o rakouské dědictví (1740–1748). Bitva u vsi Žďár (německy Soor) se odehrála 30. září 1745. Přestože na straně Prusů bojovalo 22 tisíc vojáků a na straně Rakušanů zhruba 42 tisíc mužů, odešlo Rakousko z bitvy poraženo. Muzejní sbírku obohatilo v roce 2022 několik vzácných artefaktů z bitvy u Žďáru, které muzeu věnoval pan Vladimír Vít z Trutnova. Na snímku je šestiliberní dělová koule. ■

INZERCE

Oblékne vás
pro každou příležitost

Bulharská 136, Trutnov

Po-Pá: 9 – 17

So: 9 – 12

TRUTNOVSKÉ HUDEBNÍ LÉTO

- 7. 7. | Just Now
- 12. 7. | HSong
- 14. 7. | Tlupa (od 16:00)
- 19. 7. | Michal Tučný revival
- 21. 7. | Projekt 143
- 26. 7. | DJ Hypno, Austy, Fotr M, Colda & Vik Hakl
- 28. 7. | Kasteláni
- 2. 8. | Pjet Samyc
- 4. 8. | Krakonoška
- 9. 8. | Lena
- 11. 8. | Pepa Lábus a spol.
- 16. 8. | Sansaband
- 18. 8. | K-Band
- 23. 8. | The Art of Inside Out
- 25. 8. | Vende Ballini (od 18:00)
- 30. 8. | Pěna

Není-li uvedeno jinak, koncerty se konají vedle Uffa
od 16.30 hodin. Vstup je zdarma.

Pěna

Projekt 143

INZERCE

Kia Stonic. Akční model SPIN.

Atraktivní crossover
s výhodným financováním.

Měsíčně za
3 690 Kč

KIA
Movement that inspires

AUTOSAJM CZ, s.r.o.

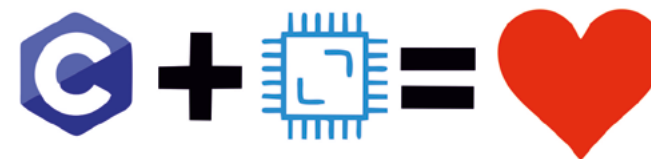
Náchodská 509, 541 03 Trutnov

Tel.: 499 841 558 | Mob.: 776 696 266 | E-mail: autosajm.prodej@autosajm.cz | www.autosajm.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (WLTP). Kia Stonic: 5,1–6,8 l/100 km, 116–139 g/km. Reprezentativní příklad financování Stonic 1.2 DPI 62kW SPIN s financováním Kia Select: pořizovací cena 404 980 Kč vč. DPH, výše úvěru 242 988 Kč, akontace 40 % (161 992 Kč); pevná výpůjční úroková sazba 3,99 % p. a., RPSN 10,41 % p. a.; měsíční (1–47) splátka úvěru 3 648 Kč, měsíční splátka pojištění HAV 665 Kč, POV 251 Kč; poplatek za poskytnutí úvěru 2 835 Kč; délka úvěru 48 měsíců. Celková částka k uhrazení (jistina, úrok, hav. pojištění, pov. ručení, poplatky): 321 000 Kč, pojištění sjednáno u pojišťoven UNIQA nebo Kooperativa. Nabídka platí do 30. 6. 2023. Vybavení vozů je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu. Pro bližší informace navštivte www.kia.com.

Vyvíjíme, vyrábíme, prodáváme a servisujeme elektroměry, přijímače
HDO a software pro systémy řízení spotřeby energií.

Vývojář FW
Programátor C#
Elektromechanik

Více informací najdete na www.zpa.cz/kariera

ZPA Smart Energy a.s.

Komenského 821, 541 01 Trutnov

e-mail: kariera@zpa.cz, www.zpa.cz

CAROLINA HERRERA

EYEWEAR

Měření zraku, aplikace a prodej kontaktních čoček

TRUTNOV, Bulharská 139 | tel.: 499 812 561 | 777 212 561

www.optika-malinsky.cz

